

Det er korrekt, at Danmarks Statistik har opgjort, at »Kommunernes tilgodehavender ultimo året« for 1981 i alt skulle udgøre ca. 2,1 mia kr. vedrørende forskudsvis udlagte børnebidrag.

Da udgifterne til forskudsvis udlagte børnebidrag imidlertid ydes med 100 pct. statsrefusion, er det i realiteten staten, der bærer denne byrde, mens det er de bidragspligtiges opholdskommuner, der forestår inddrivelsen af de skyldige beløb.

Socialministeriet er ikke bekendt med, at der fra kommunal side skulle være rettet henvendelse om evt. forrentning af skyldige beløb – en forrentning, der i givet fald endeligt måtte tilfalde staten.

Indførelse af en sådan forrentning ville kræve udtrykkelig lovhjemmel. Ordningen ville bryde med principperne for efterfølgende op- og nedreguleringer af sociale ydelser, hvorefter staten hverken yder eller indkræver renter af beløb. En eventuel gennemførelse af en generel forrentningsordning måtte formentlig indebære, at der fra det offentliges side blev ydet renter ved efterbetaling af sociale ydelser.

Det bemærkes, at inddrivelsesprocenten, der udtrykker forholdet mellem indbetalte (inddrevne) bidragsrestancer og årets udbetalinger af forskudsvis udlagte børnebidrag, stort set har været stigende siden 1970. Inddrivelsesprocenten er for det kommunale regnskabsår 1981 opgjort til 73,7, hvilket fremgår af socialministeriets bidrag til forslag til finanslov for finansåret 1984 med tilhørende budgetoverslag.

Inddrivelse af forskudsvis udlagte børnebidrag sker efter lov om inddrivelse af underholdsbidrag, der hører under justitsministeriet.

Der er efter denne lovs § 4 adgang til at inddrive bidraget ved udpantning. Herudover kan bidraget inddrives ved tilbageholdelse i skyldnerens løn, jfr. nævnte lovs § 5. Endelig skal nævnes, at det af inddrivelseslovens § 10 fremgår, at der er mulighed for, at skyldneren kan hensættes til afsoning.

Der foreligger ikke oplysninger om, hvilke inddrivelsesmidler der er anvendt i de enkelte sager.